

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici
hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent,
vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

12. Qui seipso castrauerunt propter regnum cælorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

renunciare, mandata à Deo iniuncta obseruare, purum Dei donum est: neque omnes capiūt verba hæc, sed quibus à Deo datum est. Cæterum quemadmodum tametsi Dei dona sunt, liberè tamen à nobis illa omnia suscipiuntur, nec temerè aliquid aut contra Dei voluntatem propterea facimus, sic calibatus ac continentia propostum libertè à quo quis suscipitur, nec temerè aut contra Dei voluntatem facit qui suscipit. Quare Christus ipse ut continentia quoque virtutem liberè ab unoquoque suscipi doceret, subiunxit postea. Sunt eunuchi qui seipsostr castrauerunt propter regnum Dei: id est, voluntariam continentiam suscepit, eamque perpetuam. Hoc enim verbum *castrare* designat. Sed ad hæc Christi verba recalcitrat Caluinus, & ex libero arbitrio continentiam suscipi negat. Quid ergo? Simplex (inquit) sensus est: *Quum natura apti sint quidam ad coniugium, licet abstineant, non tamen Deum tentare, quia Deus immunitatem illis concedit.* Placet sancte hic sensus, quia verus est. Sed contra liberam continentiam hoc nihil facit. Qui enim ad coniugium apti abstinent tamen, tum ex Dei dono abstinent, ideoque Deum non tentant; tum liberè & ex propria sua voluntate abstinent, nec vlo præcepit coacti, nec vlla ex gratia dono necessitate imposta. Et ideo sicut Christus dicit, *seipsostr castrauerunt, sibi ipsis continentia perpetua* (hoc enim castrandi vox concludit) legem impulerunt: noo quasi libero arbitrio subiiceretur *hec castratio*, vt Caluinus loquitur, aut quasi solius liberti arbitrij hoc opus esset, sed quod ex Dei dono liberè suscipitor. Quod adeò verum est, vt plerique sanctissimi Patres, illa Christi verba, *Non omnes capiunt verbum hoc*, exponant, *Non omnes volunt capere*. Gregor. Nazianz. orat. 31. Basilius in lib. de vera virginitate medium, Chrysost. & Hieron. in hunc locum, August. Confess. lib. 6. cap. 11: Nempe quia credebant, voluntibus omnibus & parentibus, non negari hoc donum: ideoque capere hoc verbum omnes posse qui capere serio cipiunt, mediaque adhibent ad hoc donum impetrandum requisita, vt docet August. de adulter. coniugiis lib. 2. cap. 19. & 20.

12. Qui seipsostr castrauerunt propter regnum cælorum.

Virginitatu-
meritu.

Hæc Christi verba sic intellexit Catholica semper Ecclesia, vt voluntariæ continentia mercedem esse regnum cælorum ex hoc loco indubitate colligeret. Ita quippe sanctissimi Patres ante multa secula hæc verba acceperunt, Hilarius,

larius, Hieronymus, & Chrysostomus in hunc locum. Virginitatis quoque meritum & præmisu cælesti varij Patres studioſiſſimè prædicarunt, integris de ea re libris editis. Basilius de vera virginitate, S. August. de sancta virginitate tom. 6. Ambr. lib. 3. de virginibus: Hieronymus utroque libro contra Iouinianum, qui hoc nomine daminatus est, quod virginitatē virtutem esse specialem negaret, & nihil apud Deum mereri dogmatizaret. Cuius stuporem hoc loco imitatus Caluinus, aperco & impudenti ore scribit: *Stulta est imaginatio, calibatum esse virtutem.* Eadem impudentia omnium veterum Patrum ^{Caluinii} hac de re iudicium quasi Papistarum hodie nouam aliquam sententiam, more suo, reiicit. Ait enim. *Insulsè exposunt multi ad promerendam aeternam vitam, quasi calibatus meritorum aliquem cultum in se contineat, sicuti Papistæ fingunt statum esse Angelicum.* Hæc ille. Atqui non Papistæ hoc ^{Papistarū} fingunt, sed omnes toto orbe doctissimi Patres ita tradiderunt ^{nominis totius} libris ac locis citatis. Verba quoque Christi, propter regnum celorum alium sensum habere non possunt, quam ut causam perstringit designant castrationis voluntariæ: sicut in aliis Christi verbis: ^{tam anti-quitatem} *Caluinus.* Qui persecutionem patiuntur propter iustitiam. Et iterum: *Matth. 5.* *Quum maledixerint vobis homines mentientes propter me.* Utrobique illud propter rationem causæ habet, ut causa persecutionis & maledictionis quæ beatos facit, sit ipsa iustitia & fides Christi. Sic regnum cælorum hoc loco causa est cur nonnulli seipsoſ caſtrent, id est, perpetua continentia propositum arripiant. Causa autem est quatenus propter illud consequendum continentia assumitur. Aliæ quidem sunt etiā continentia voluntariæ causæ, ut liberius posse Deo seruire (quam hic assignat Caluinus) & tribulatione carnis carere, ut Paulus docuit. Sed Christus hoc loco illas omittens, voluntariæ continentia non præſens emolumentum, sicut Paulus, sed futurum præmium proponit. Ipsum sane regnum cælorum, quod neque qui eunuchi nascuntur, neque qui ab hominibus caſtrantur, eo nomine consequuntur: tametsi utrique illi hoc emolumentum quoque habent ex necessaria illa sua continentia, ut liberius Deo seruant, curisque omnibus soluti ad pietatis officia alacrius se accingant. Sunt autem, ait Christus, qui seipſos caſtrauerunt propter regnum cælorum, id est, ut consequantur regnum cælorum, quasi tantæ virtutis amplissimam mercedem, qua cæteri eunuchi carent, quatenus tales sunt: quia non id voluntate operantur, sed necessitate patientur. Hic est simplex & apertus verborum Christi sensus.

12. *Qui*